Torben Hjul Andersens tale ved konfirmationsgudstjeneste

Taler
Torben Hjul Andersen
Domprovst over Haderslev Stift

Dato
15. april 2023

Sted
Haderslev Domkirke

Omstændigheder
Denne prædiken blev også holdt til konfirmation søndag d. 16. april 2023.

Prædikentekst
Johannesevangeliet kapitel 10, vers 11-16

Den 15. april 1923 – altså i dag for præcist 100 år siden – blev Haderslev Stifts første biskop Valdemar Ammundsen indsat som biskop her i Haderslev Domkirke. Stiftets præster var gået i procession i præstekjoler og med høj hat gennem Præstegade og op til domkirken. Det har jeg set på et gammelt fotografi hos biskoppen. Jeg synes nu, at processionen i dag med konfirmander er endnu flottere end præsteprocessionen – også selv om ingen af jer har høj hat. Valdemar Ammundsen prædikede over nogle vers fra Johannesevangeliet kap. 10, og jeg vil nu bede jer rejse jer og høre:

Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.

Jesus bruger billedet af sig selv som en hyrde der passer på sine får. Det er måske noget af det vigtigste, noget af det, som vi har mest brug for at høre. Det gælder jer konfirmander og det gælder os alle. Der er flere elementer i det billede. Det første er fællesskabet af alle der hører til hos hyrden – alle i flokken. Et andet element er de farer, som hyrden beskytter fårene imod.

Først fællesskabet, for Jesus siger, at han kender os. Selv mig, som ganske ofte ikke ved, hvem jeg selv er. Jeg kan selvfølgelig godt sige en hel masse om mig selv, men inderst inde kan jeg mærke en længsel efter at vide, at jeg hører til hos en, som kender mig; som ikke ser på hvad jeg gør eller ikke får gjort; en som bare holder om mig fordi jeg hører til; en der får mig til at give slip på alt det med at holde styr på mig selv fordi jeg helt grundlæggende hører til; er favnet; er kendt. Det er hyrden og sådan beskriver Jesus sig selv. Der kan jeg være og leve – sammen med andre - fordi vi alle sammen hører til hos hyrden. Det er hyrden vi skal følge, og så er der retning på livet. Så er vi på vandring – sammen med alle de andre. Det var Valdemar Ammundsen også inde på i sin prædiken for 100 år siden. Måske opdager vi, sagde Ammundsen, og nu citerer jeg ".. at ved siden af os går en, som vi ikke havde ventet at træffe der, og som vi måske endog helst fra fri for at følges med: "Han er ikke af mit folk, mit parti, min kirke." Men Jesus vil netop udvide vore hjerter til at glæde os, når mennesker, der er helt anderledes end vi selv, finder sammen med os på vejen hen til ham." Dengang, lige efter genforeningen, var forholdet til det tyske mindretal ikke så enkelt. Men også i dag kender vi ønsket om at være sammen med nogen, som ligner os, men hyrden går; det er ikke statisk; han er på vej – i liv. Der er en stor frihed i, at jeg kan fokusere på hyrden og ikke bruge al min tid på at vurdere mig selv eller se mig selv sammenlignet med andre.

Hyrden beskytter fårene mod farer. Hyrdearbejdet var ikke fredfyldt og romantisk. Der var kamp for at holde det onde væk fra fårene. Der er kræfter, som kan rive et menneskeliv i stykker. I billedsproget kalder Jesus kræfterne for ulve. Også i dag er der mange ulve. En af ulvene kan hedde ensomhed – og den ulv æder af livet og den jager mennesker fra hinanden, som det står i teksten. Ensomhed er, når vi er jaget fra hinanden, og det kan være fysisk, men det kan også være mentalt, følelsesmæssigt, intellektuelt – og mange andre måder. Ensomhedens ulv kan jage mennesker fra hinanden, måske egentlig også jage os fra os selv, og den prøver tilmed på at bilde os ind, at den har jaget os væk fra Gud. Mon ikke de fleste af os ved eller har en anelse om, hvor dødelig biddet fra ensomhedens ulv kan være. Jesus er den gode hyrde, for han turde kæmpe mod ulvene – også ensomhedens ulv. Det har vi hørt om til konfirmationsforberedelse; hørt beretningerne, hvor Jesus holdt fast i de mennesker ingen ville lege med. Det vakte vrede, så han blev udstødt og måtte dø en ensom død. Hyrden sætter sit liv til. Påskemorgen sagde Gud, at den kamp er hans kamp og den er stærkere end døden.

Det kunne være spændende at sætte navn på flere ulve, der spiser af menneskelivet. Angst f.eks. Eller grådighed, hvor vi spiser af andres liv. Der er meget, der vil rive livet fra hinanden, så ofte skriger jeg eller hvisker stille efter hyrden, der har magt.

I efteråret var I konfirmander med til at plante en jubilæumsskov på Assistens kirkegård. 100 træer – et for hvert år Haderslev Stift har eksisteret. Det var jo efter etableringen af Haderslev Stift, at Valdemar Ammundsen blev valgt til biskop og indsat denne dag for 100 år siden. Jeg kan godt love jer, at om 100 år vil denne prædiken ikke blive citeret, men om 100 år vil de træer, som I plantede i jubilæumsskoven stå. Træer, som kan glæde, som kan suge CO2, som kan give læ og ly. Så I kan om mange år, når I er gamle tage børn og børnebørn med ud på Assistens kirkegård og klappe et træ.

Så kan I fortælle, at til jeres konfirmation blev der prædiket om at Jesus er hyrden, ligesom Ammundsen gjorde 100 år tidligere. Jesus, der kæmper for liv. Jesus der kalder på, at alle i hans flok værner om livet og vil gøre livet stort for hinanden. Når I gerne vil gøre livet stort for hinanden, så følger I den retning som hyrden ønsker. Når I kæmper mod alt det, som vil spise af livet – jeres liv eller andres liv – så tager I del i den kamp som hyrden kæmper. Det er det, som han kalder os til, hyrden. Det er den vandring mod liv med hyrden der kender dig og kender mig. Må I og må vi alle være en del af den flok. Hyrdens flok, Jesu flok. Han vil livet og som en god hyrde kender han os og leder efter os, når vi er kommet væk fra det sted, der giver liv.

Amen.

Kilde
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Konfirmationstale, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/torben-hjul-andersens-konfirmationstale